

тѣваме кълбото, додѣ покаже 12 ч. по срѣдъ нощъ (полунощъ), тѣй полукълбото което ся намѣрва подѣ Горизонта показва страната на земята, дѣто луна-та ся вижда въ нейното *най-гольмо затмѣніе*.

Подирѣ това 7) доносваме знака на мнимото и-ли немисленното мѣсто за третій пжть подѣ Полу-денника, показалеца на врѣмето *на свѣриваніето* на затмѣніето, и завѣртѣваме кълбото, додѣ покаже показалеца 12 полунощъ, тѣй полукълбото, щото ся нахожда надѣ Горизонта, прѣдставлява страни-тѣ, въ които ся вижда *края* на затмѣніето на луната.

Ако положиме едно сравненіе относително къмъ земитѣ и мѣстата на земята, които посрѣдствомъ на това троякото дѣйствиѣ що правиме по полукъл-бото на земнѣя глобусъ, и които ся виждатъ надѣ Горизонта, тѣй познаваме, дѣ ся вижда лунното затмѣніе въ пълното си траяніе, или дѣ само една часть отъ него ся вижда.

Нѣколко упражненія отъ дневното врѣме за различни страни и градища.

Ній видѣхме, че земята е валчеста като кълбо и че нейнитѣ кругове, какъто: Екватора, Паралел-